

ter hele molevitten. Og hvad skete der sidste gang? Jo, sidste gang flertallet indførte CO₂-afgift, lyttede man jo; jeg tror oven i købet, det var den nuværende miljø- og energiminister, som tog en tur derop. Og det er jo desværre sådan, at de virksomheder, som har en masse mennesker ansat, som har presset via fagbevægelsen, får deres vilje, og det er det, vi kan se i dag: De store energitunge virksomheder får forskellige former for lempelser, hvorimod de små virksomheder – som ikke kan lægge det pres på regeringen, som ikke kan sige, at de kommer til at fyre 10.000 mand, for de er kun 10 mand – ikke får den samme politiske lydhørhed, og derfor fortjener de at blive lyttet til gennem det udvalgsarbejde, der nu skal foregå.

Særlig Socialdemokratiet har lagt meget vægt på, at det her jo er gennemsnitsbetragtninger. Problemet er bare, at disse gennemsnitsvirksomheder findes der ikke ret mange af. Langt de fleste virksomheder vil ikke passe ind i den firkantede ramme, man nu maser ned over dem: Arme og ben vil stritte ud og komme i klemme, når man maser den firkant ned, og det kommer altså til at gøre ondt rundt omkring.

Ydermere må vi sige, at det nu ikke længere kun er CO₂'en, nej, nu er det også svovlen, der skal lægges afgift på. Ganske mange virksomheder f.eks. inden for gartnerierhvervet har ikke selv valgt at bruge kul og olie. Nej, det fik de påbud om fra Folketinget i slutningen af 1970'erne og begyndelsen af 1980'erne. Vi havde lige haft energikrise nummer to i 1979, og Folketinget sagde: Vil I ikke godt holde op med at bruge olie? Brug i stedet for kul; det er billigere, og det giver ikke den samme afhængighed. Så investerede de i kulanlæg, og de bruger kul i dag. Mange steder ligger de i områder, hvor der ikke er naturgasrør i baghaven. Hvad har de af muligheder, når denne svovlafgift kommer? Ingen andre end at dreje nøglen om, lukke virksomheden og lade Østeuropa overtage produktionen, og så kan vi importere varerne derfra i stedet for.

De lovforslag, der ligger, er jo bygget sådan op, at vi skal have det hele som en pakke, og det gør det jo lidt underligt. Man kunne selvfølgelig sige, at de forslag, der vedrører arbejdsgiverbidrag, ATP osv., altså lovforslag nr. L 215, L 216 og L 201, kunne man som Fremskridtsmand da godt støtte og få de afgifter sat ned. Men tingene hænger jo sammen, og da de afgifter ikke skal sættes ned for at give lempelser, men for at finansiere dele af energifgifterne, vil vi ikke medvirke til det.

Så er der et forslag, som har sneget sig ind, og som, hvis det var præsenteret selvstændigt i dag, nok kunne have fortjent en hel dags debat. Det er spørgsmålet om elvarme, altså lovforslag nr. L 208.

Da regeringen første gang kom med sine ideer om et nyt felttog mod elvarme – for det er jo ikke første gang, man har udøvet politiske felttog mod de mennesker, der har elvarme – hed det sig, at det var elværkerne, der skulle betale. Efter lange, saglige og grundige argumenter fra elværkerne om, at de ikke kunne se, at det lige var dem, der skulle betale for at slippe af med deres egne kunder, har man så valgt at lægge det over til nu at være en statstilskudsordning. Så er det bare skatteyderne, det går ud over. De har ikke på samme måde mulighed for at protestere andet end ved næste folketingsvalg, og der er lidt længere tid til, håber man fra regeringens side.

Allerede nu har ganske mange mennesker lavet regnestykker for, hvad det vil koste dem at konvertere til anden form for opvarmning, og det er mange penge. Ældre ejendomme osv., hvor der tidligere måske var kul og koks, har i stedet installeret elvarme. Nu skal der installeres centralvarmeanlæg med radiatorer, varmerør osv. Uanset om de får fjernvarmeforsyning eller de får forsyning fra naturgas, er det meget kostbare installationer.

Som det fremgår af lovforslaget, er det eneste, man kan se frem til, at få 6.000 kr. i tilskud. Det er mange steder knap nok 10 pct. af, hvad det vil koste. Det er helt almindelige familier, som nu tvinges ud i disse betragtelige investeringer. Det kan vi ikke være bekendt, og derfor skal det forslag også afvises.

Der er så en ting deri, som det nok vil gå for vidt at evaluere på i dag, men som udvalgsarbejdet er velegnet til, og det er hele definitionen af begrebet helårsbeboelse. Man har antydnet i forslaget, at man vil bruge BBR-registerets oplysninger til at finde ud af, hvad der er helårsbeboelse. Men som det mange gange er konkluderet i Folketingets Boligudvalg, er BBR-registeret ikke den mest velegnede metode. Vi kan risikere, at af to sommerhuse, der ligger ved siden af hinanden i et sommerhuskvarter, har det ene fået en dispensation til at være helårsbeboelse, det andet ikke. Den ene ejer vil så kunne få statstilskud til at indføre centralvarme frem for elvarme, men det kan den anden ikke. Så også på det punkt er der et problem, som regeringen har glemt at tage højde for.